

I Tåby socken föddes 14 barn detta år, varav 6 var pojkar.
8 äktenskap ingicks och 24 stycken avled, varav 7 var minderåriga.

Från **sockenstämmoprotollen** kan nämnas

Kyrkan hade lånat ut medel till personer boende inom och utom socknen.
Till Per Östergren i Söderköping hade utlånats 234 daler kopparmynt mot en silverpant.

När lånet nu ej betalades försåldes panten mot 227 daler.
När auktionsprovisionen erlagts, konstaterades en förlust på över 20 daler kopparmynt.

Skrivelser hade inkommit till sockenstämman, dels från greve Didrick Taube på Mem, dels från baron Alexander Funck på Almstad och dels från kyrkoherden Follén.

Genom dessa framlades olika lösningar beträffande kyrkans tillstånd och sockenstämman bsstämde, att kyrkan skulle ombyggas alldeles ny, dock de må komma an på 8 års tid, då penninghar och medel därtill nu saknades.
Beständes också, att varje helgård skulle samanskjuta 6 daler kopparmynt och de moindre i proportion därtill.

Komministern Juringius, som ägare av frälsehemmet Torp föreslog, att även tyttare, båtsmän och torpare skull årligen betal 2 skilling kopparmynt till kyrkobyggnaden och vid kommuion eller skriftemål, skulle var och en frivilligt få lämn en kollekt till kyrkobvegandet.

Denn sockenstämma den 16 september 1777 lom att vara kyrkoherde Folléns sista. då han avled den 27 mars nästkommande år.

Från **häradsrättens protokoll** finns följande

Komministern Juringius, som ägare av frälsehemmanet Torp, anklagade Holsten Persson och Hans Persson i Blinnestad, för intrång på Torps ägor och där avverkat virke.

Perssönerna hänvisade till gammal hävd, men av lnatmätare m.fl. konstaterades att de felat.

De dömdes nu ersätta det avverkade virket och böta vardera 1 riksdaler 16 skilling silvermynt.

I ett annat mål var det samma sökande och svarande, men nu gällde intrång på den s.k Kollbergsängen, som Persönersnat kreatur avbetat.

Nu blev viet 36 skilling silvermynt för de anklagade.

I ett annat mål anklagade änkan Maja Persdotter i Sörby frälseinspektöre David Lindahl vi Mem, för orsakandes av hennes h ets död.

Förhållandet kulle vara, att folk från Mem, dragit not i Baggeviken, och efte det de gått hem, änkass dräng kört ned hästen i den brunn som upptagits, men ej tillräcligt utmärkts.

Vittenen förekom med olika uppgifter och häradsrätten kunde inte fastställa ansvaret, varför målet avskrevs.

